

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ 2009 ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΤΟΥ Γ΄

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ

καί πάσης Παλαιστίνης

παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας, χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην

ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωδόχου Τάφου

τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

«Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν τόν ἐσταυρωμένον.

Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν Αὐτόν».

(Μάρκ. 16, 6).

Λίαν πρωί, ὀρθρου βαθέος, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ποντίου Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος, γυναῖκες μυροφόροι προσελθοῦσαι εἰς τόν τάφον τοῦτον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τελοῦμεν σήμερον τήν ἀναστάσιμον θ. Λειτουργίαν, ἵνα διὰ μύρων ἀλείψωσι τόν ἐν αὐτῷ ταφέντα Ἰησοῦν τόν Ναζωραῖον τόν ἐσταυρωμένον, ἐθεάσαντο θέαν ὑπερφυῆ καί ἠκροάσθησαν ἄκουσμα παράδοξον καί ὁμως ἀληθινόν.

Τόν λίθον τῆς θύρας τοῦ ἐσφραγισμένου τάφου εἶδον μετρημένον καί ἀποκεκυλισμένον, τήν κουστωδίαν πεπληγμένην ἀορασίᾳ καί ἄγγελον λαμπροφοροῦντα ἐπὶ τόν λίθον καθήμενον καί διαλεγόμενον αὐταῖς καί λέγοντα: «Μή ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν, τόν ἐσταυρωμένον· ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν». (Μάρκ. 16, 6-7). «Εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἡγέρθη ἀπό τῶν νεκρῶν». (Ματθ. 28, 7).

Ὅντως αἱ μυροφόροι αὐταὶ γυναῖκες, αἱ τὰ μύρα πρότερον τοῖς δάκρυσιν κερνώσαι, ἤκουσαν χαρᾶς εὐαγγέλια καὶ ἐγένοντο ἀπὸ θεᾶς εὐαγγελίστριαι τοῦ ἁρρήτου μυστηρίου τῆς ἀγάπης, τῆς φιланθρωπίας καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ, τοῦ μυστηρίου δηλονότι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ τοῦ Μονογενοῦς, τοῦ σάρκα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου προσλαβόντος καὶ ἐν τῇ σαρκὶ Αὐτοῦ ταύτῃ θάνατον σταυροῦ ὑπομείναντος, ἐν τῷ καινῷ μνημείῳ τούτῳ ταφέντος καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος.

Ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ Μονογενὴς κατήλθε διὰ τοῦ σταυροῦ εἰς τὸν Ἄϊδην καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ καὶ τῆς ἰδίας θεϊκῆς Αὐτοῦ πανσθενοῦς δυνάμεως ἐνίκησε τὸν θάνατον, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησε, διαφθορὰν ἐν τῷ τάφῳ οὐκ οἶδε τό ἄχραντον Αὐτοῦ σῶμα, ἀλλὰ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν μετὰ τῆς σαρκὸς Αὐτοῦ καὶ παγγενῇ τὸν Ἀδάμ συνανέστησε. Ἡμᾶς συνανέστησεν, ἡμᾶς ἀνώρθωσεν, ἡμᾶς ἐδόξασεν, ἡμᾶς ἀνύψωσεν, ἡμᾶς ἐπανήγαγεν εἰς τό ἀρχαῖον, τό πρωτόκτιστον κάλλος.

Ἐν τῇ δυνάμει ταύτῃ, τὴν ὁποίαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν ἐνεκέντρισεν ὁ ἐνανθρωπήσας καὶ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἰς τό ἐξῆς φοβερός καθίσταται ὁ ἄνθρωπος τῷ διαβόλῳ καὶ τῷ θανάτῳ. Ζῇ ἤδη ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τούτου ζωὴν ἀναστημένην, τὴν ζωὴν τῆς ὀγδόης ἡμέρας, ζωὴν ἐν ᾗ πατὴρ ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, ἀντέχει καὶ ἀψηφᾷ τὸν διὰ βασάνων θάνατον, συσταυροῦται τῷ σταυρωθέντι δι' αὐτόν καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει πάντα ὑπομένει, ἀεὶ παραδίδεται εἰς θάνατον, ἵνα τὴν αἰώνιον ζωὴν κερδίσῃ, ἵνα τῷ ἀναστάντι Ἰησοῦ Χριστῷ αἰωνίως συζήσῃ.

Ἡ ζωὴ αὕτη ζῇ τὴν Ἀνάστασιν πρὸ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. Εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἁγίων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν ἐν τῷ αἵματι Αὐτοῦ τῷ τιμίῳ ὁ θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Εἶναι ἡ ζωὴ ἡ νικῶσα ἐν τῷ ἀγαθῷ τό κακόν, ἡ ἀγαθοποιοῦσα καὶ εὐεργετοῦσα ὡς ὁ ἀρχηγός αὐτῆς, ἡ εἰρηνεύουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν εἰρήνην ταύτην ἀβιάστως καὶ ἀφθόνως μεταδίδουσα.

Ταύτην τὴν ζωὴν ἀναγγέλει ἡ Ἐκκλησία τῷ κόσμῳ. Εἰς ταύτην καλεῖ αὐτόν πρὸς

συμμετοχήν καί ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν ἐπερχομένων τῇ ἀνθρωπότητι δεινῶν, συνεπεία τῶν ἰδίων αὐτῆς ἁμαρτιῶν καί ἀνομιῶν καί τρόπων ζωῆς πεπλανημένης.

Ταύτην τὴν ζωὴν καί ἡμεῖς ὡς ταπεινοὶ διάδοχοι τῶν πρώτων αὐτοπτῶν καί αὐτηκόων μαρτύρων τοῦ Λόγου καί ὡς φύλακες τοῦ ὀλβίου τούτου Τάφου, μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ Κουβουκλίου, τοῦ «κτῆματος καί ἀφιερώματος τῷ Χριστῷ τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων», κηρύσσομεν καί διαλαλοῦμεν τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακρὰν, τῷ αὐτόχθονι ἐμπεπιστευμένῳ ἡμῖν ποιμνίῳ καί τοῖς ἐκ περάτων τῆς γῆς φιλοθέοις προσκυνηταῖς πρὸς ζωὴν καί δύναμιν, χαρὰν καί ἀγαλλίασιν, βεβαιότητα καί ἐλπίδα, οἰκοδομὴν πνευματικὴν, ζωὴν αἰώνιον καί σωτηρίαν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, Πάσχα ,βθ'

Μετὰ Πατρικῶν εὐχῶν καί Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν,

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ'

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων